

**Disputationem publicam inauguralem de febris intermittenibus /
[Assuerus Regemorter].**

Contributors

Regemorter, Assuerus, 1614-1650.

Publication/Creation

Leyden : W. Christianus, 1635.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/fdumxebg>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Quod bene vertat Deus Opt. Maximus.

DISPUTATIONEM PUBLICAM

INAUGURALEM

DE

Febribus Intermittentibus;

Ex Auctoritate Magnifici D. Rectoris,

D. FRANCONIS BURGERSDICII,

lib. Art. M. Philosophiæ Professoris Clarissimi; Consensu

Amplissimi Senatus Academici; decreto inclytæ Facul-
tatis Medicæ;

Vt Doctoratus gradum in Medicina obtineat;

Indicit

ASSVERVS REGEMORTERVS,

Londino·Anglus.

Ad diem 22. Ianuarij, Horis locoque solitis.

LUGDVNI BATAVORVM,

Excudebat WILHELMUS CHRISTIANI.

clo lo c xxxv.

Reverendis, Consultissimis, Spectatissimis
VIRIS,

D. AMBROSIO REGEMORTERO,
Ecclesiæ Londino-Belgicæ Pastori fide-
lissimo, Parenti suo colendissimo;

D. PETRO CVNÆO, I.V.D.
& ejusdem Facultatis in Acade-
miâ Lugd-Bat. Prof. celeberrimo.

D. HERMANNO CLINCBILIO,
Med. Doct. & apud Middelbur-
genes Practico vigilantissimo,

D. WILHELMO THILENO,
Verbi divini Præconi dignissimo,

*Cognatis
suis plu-
rimum
honoran-
dis;*

VT ET

Amplissimo, Litteratissimo, Clarissimo Viro,

D. THOMÆ FARNABIO, olim stu-
diorum suorum Promotori summo, de se-
meritissimo;

*Hanc Disputationem Inauguralem observantia
debitæ ergò dedicat, consecratque*

ASSUERUS REGEMORTERUS,

Respondens.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

Febris Intermittentibus.

THESIS. I.

DE Febris Intermittentibus verba facturi, præcipua quæ de ijs in genere dici possunt præmittemus, descenduri deinde ad earundem species, quum, monente Arist: in Post: Analyt: affectio generica generi sit accommodanda, non speciei.

II.

Antiquis Febris Intermittens dicebatur quæcunque aliquam in calore mutationem Periodicam habebat, nunc exacerbata, nunc remittens. Nos cum Recentioribus Intermittentem contra-distinguimus omni Continuæ sive sit *Σωχοδὸς* sive *Σωεχὴς*, & per eam intelligimus *Febrem Putridam periodicam*, in quâ inter exacerbationes duas mediat *Ἀπυρεξία*.

III.

Quemadmodum causa proxima Febris Continuæ sunt vapores putridi continuò Cor afficientes; Ita Intermittentis sunt vapores putridi per intervalla Cor impetentes.

IV.

Quare, Ideò Paroxysmum excipit *Ἀπυρεξία*, quia per eum materia putrida vapores putridos subministrans è corpore excreta est. Facultas etenim Expultrix ab eâ effervescente laceffita eam extra Vasa eructat, & in illas partes excutit in quas extrema Venarum & Arteriarum desinunt, Ventriculum, Intestina, Renes, Habitum corporis, ex quibus deinde è corpore eliminatur.

V.

Ideò *A' πυρεξίαν* excipit alius Paroxyſmus, quia ob perſeverantem in parte aliqua primæ Regionis debilitatem nova materia excrementitia *A' πυρεξίας* tempore in foco ſubnata, (vel etiam antè ibidem collecta ſed ob ineptitudinem nondum putredinem perpeſſa) partim proprio vitio, (*ὑπὸ οἰκίας μοχθηρίας* inquit Gal:) partim à putridis ex præcedenti paroxyſmo reliquiis, (*ὑπὸ τῷ ἐγκαταλελειμμένων σηπεδονωδῶν περιττώματων*) ſuo tempore fermentatur, in Vaſis efferveſcit, unde ruruſus vapores putridi ad Cor elevantur.

VI.

Ideò ſervant determinatam Periodum humores ſinguli, ut Bilis alternis; Pituita quotidie; Melancholia quarto quoque die Paroxyſmum exhibeat; quia à fermento putredinali (*σηπεδονώδῃ περιττώματι*) ex præcedenti Paroxyſmo in foco relicto, à quo humores excrementitij novum facturi Paroxyſmum initium putredinis capiunt, in diverſis Febribus diverſo, ſtatis illis temporibus ad gradum iſtum putredinis deducuntur, ſub quo efferveſcentes in foco Expultricem laceſſant.

VII.

Paroxyſmorum Longitudo & Brevitas pendent ex humoris quantitatis & qualitatis, Virium, & Corporis conſtitutionis ratione. Si humor ſit multus, frigidus, craſſus, viſciduſque; Vires debiliores; & corporis habitus denſior, longiſſimus ſit Paroxyſmus: ſi contrario modo ſe hæc habeant, ſit breviſſimus: ſi medio modo, etiam medio modo ſe habet Paroxyſmi duratio.

VIII.

Anticipant aut Poſtponunt Paroxyſmi ſub eodem Typo, ubi facta eſt mutatio aliqua accidentalis in humore excrementitio facturo Paroxyſmum, nimirum ſec: quantitatem vel qualitatem, ex quacunque cauſâ id eveniat.

Tunc

Tunc etenim variatâ dispositione patientis humoris, difformiter in eo recipitur actio fermenti putredinalis, citius vel tardius. Non tamen plane mutatur Febris Typus ex: gr: Tertianus Typus in Quartanum, nisi ubi fermentum putredinale transit in aliam speciem, Biliosum ex: gr: in Melancholicum. IX.

Focum in Febre Intermittente statuimus ramos Venæ Portæ, Splenicos & Mesentericos. In his etenim congeruntur humores illi excrementitii, sive id fiat ob errorem externum in cibo & potu sec: qualitatem, quantitatem, tempus & ordinem assumendorum; sive id fiat ob Partis alicujus primæ Regionis vitiosam dispositionem contractam ex ijs quæ assumuntur, quæ geruntur, quæ retinentur & excernuntur, aut quæ forinsecus admoventur; qui putrescentes, & inde quasi ebullientes, Expultricem irritant, quæ tum eos per corporis vasa & meatus sensibilibiter & insensibiliter quâ data via evacuat, cum ij humoribus utilibus non sint exactè commisti, sed tantum confusi quasi, adeoque pepasimum, ut excernantur, (quemadmodum in Continua) non flagitent. X.

Febris Intermittens vel Tertiana seu Biliosa, vel Quotidiana seu Pituitosa est, vel Quartana seu Melancholica; & quælibet harum vel Pura, ex humore simplici: vel Notha ex humore alij commisto, ita tamen, ut inter se quasi sub unâ formâ cocant. Dantur etiam, etsi rarissimè, Intermittentes longioris typi, quintani, sextani, septimani &c. An rari hi typi sunt species simplicium typorum interpositâ una accessione aut pluribus, ut censet Doctiss. Casalpinus? An potius, cum hæ febres longæ esse, & Autumno ferè ut Quartanæ oriri dicantur, fiunt ab humore melancholico diversi gradus ab eo qui Quartanam efficit, qui à *σηπεδονάδδ μιάσματι* sibi respondente ante quintum, sextum, septimum, &c. diem non effervescit, sive ob re-

sistentiam humoris excrementitii contra putredinem, si-
ve ob parvam fermenti putredinalis activitatem, si-
ve ob u-
tramque ?

XI.

Signum hujus Febris proprium & inseparabile est *Α'πυ-
ρεξία* inter duos Paroxyfmos. Est & proprium & insepa-
rabile signum Rigor, Horror, aut Refrigeratio Periodica
in principio Paroxyfmi. Fit hic Rigor, à quo Horror tan-
tum sec. minus differt, Et, quia partes membranosaè habi-
tus corporis compatiuntur partibus membranosis abdo-
minis ab humorum putrescentium agitatorum acrimoniâ
vellicatis; Et, quia ipsa vellicantur ab humoribus acris
ad ambitum corporis profusis. Refrigeratio Partium ex-
ternarum fit retracto calido influente versus suum prin-
cipium.

XII.

Omnis Febris Intermittens suâ naturâ minus pericu-
losa est Continuâ.

Terminatur tunc ex toto, cum sublata est dispositio
prava in parte debili humores excrementitios ad putre-
dinem tendentes suppeditante; & fermentum putredina-
le è foco excussum est; quod aliquando fit cum ejus è cor-
pore eliminatione, aliquando cum ejus in partem exter-
nam ignobilem *αιαδωσι*.

Terminantur Paroxyfmi, humore putrido sensibiliter
per vomitum, alvi fluxum, vrinas, sudores; & insensi-
biliter per transpirationem è corpore profligato: Ideoq;
ut antea diximus, breves aut longi sunt, pro harum Via-
rum, Humoris, & Virium ratione

Brevitatem & Longitudinem morbi ostendent signa
coctionis, quæ quò citius vel tardius apparent, eò bre-
vior vel longior erit morbus. Paroxyfmorum quoque
mutationes, & *ἡ περιόδων πρὸς ἀλλήλας ἀνταποδόσεις* per-
pendendæ sunt. Quibus inquit Hipp. l. 4. Aph. 30. *Paro-
xyfmi fiunt, quâcunque Horâ febris dimiserit, eâdem si postero die*

repe-

repetat, judicatu difficilis esse solet. Sin aliâ horâ redeat, vel anticipando, vel postponendo, fere brevior erit morbus.

XIII.

Medendi Indicationes in hâc febre sumuntur à Causâ, Febre ipsâ, & Viribus. Humores nimirum excrementitij geniti sunt præparandi, evacuandi, & ne novi subnascantur *Αἰθέρις* prava in parte eos cumulante tollenda; Fermentum putredinale in foco relictum extirpandum: Ratione Febris refrigerandum est: Vires sunt conservandæ.

XIV.

His Indicationibus satisfaciendum Chirugiâ, Pharmaciâ, Diætâ. Si ergò adsit Plethora in corpore Pura vel Notha, Respectu Vasorum vel Virium, præmissis Clystere aut Leniente medicamento secetur Vena in brachio, tempore Intermissionis, nunquam cum Iac. OËtheo in Paroxysmo. Vicariæ Phebotomiæ sint Cucurbitulæ cum scarificatione. Hæmorrhoides internæ, cum è foco evacuent, apertæ magnam utilitatem adferunt, sed ne tentetur earum apertio in non assuetis, nisi, Naturâ hanc viam affectante, tumidæ fuerint. XV.

Quomodo humores excrementitii sint præparandi, & evacuandi, & partis affectæ debilitas tollenda, in specie postea dicetur. Fermentum putredinale commodissimè Sudoriferis discutitur. Periculosissimæ tamen plenum opus alex est cum Rulando solis sudoriferis in curatione hujus morbi uti, non præmissis alijs evacuationibus. Non semper etiam tutò adhibentur illa quibus quidam Paroxysmum impediunt, Creta, Pulvis è Cochlearum testis, ex oculis Cancris &c. nisi ante subductis per purgantia humoribus excrementitiis. Topica carpo applicata ex telis araneorum, oleo earum, fuligine è furno &c. non sunt omninò improbanda, præsertim si febris in Declinatione versetur. Dum hæc omnia peraguntur, Roborantia

tia non sunt negligenda; interna & externa; Febrisque ipsius habenda ratio. XVI.

Exhibendus cibus cum vires eum indicant, neque aliquid adest quod eum prohibeat. Quare in Paroxyfmo non exhibendus, nisi insignis Virium resolutio id efflagitet. *Quicumque morbi*, inquit Hipp. l. i. Aph. xi. *per Periodos exacerbantur in eorum Paroxyfms cibum subtrahere oportet.* Et, si indicatione à Viribus superante contra-indicationem à causâ morbificâ, concedatur in exacerbatione cibus; declinandus in eo tum exhibendo, quantum quidem licet, Status. Quo Febris est diuturnior eò cibo crassiore & copiosiore utendum, ut Vires ad Statum usque durent. Quis cibus & potus cui speciei conueniat postea in specie proponemus. Somnus vitetur in Paroxyfmo, præcipue ante Declinationem, &c.

de TERTIANA INTERMITTENTE.

XVII.

Tertiana Intermittens est, *quæ tertio quoque die exacerbatur, orta à vaporibus putridis tertio quoque die ex bile excrementitia in primis viis putrescente elevatis.* Si Bilis hæc sola fit, fit Pura; si Pituitæ aut Melancholiæ commista, fit Notha. Bilis autem hujus Febris causa non tantum est Naturalis qualis ea est quæ in vesiculâ fellis colligitur, sed & Præternaturalis, Vitellina, Porracea, Æruginea, & Isatodes.

XVIII.

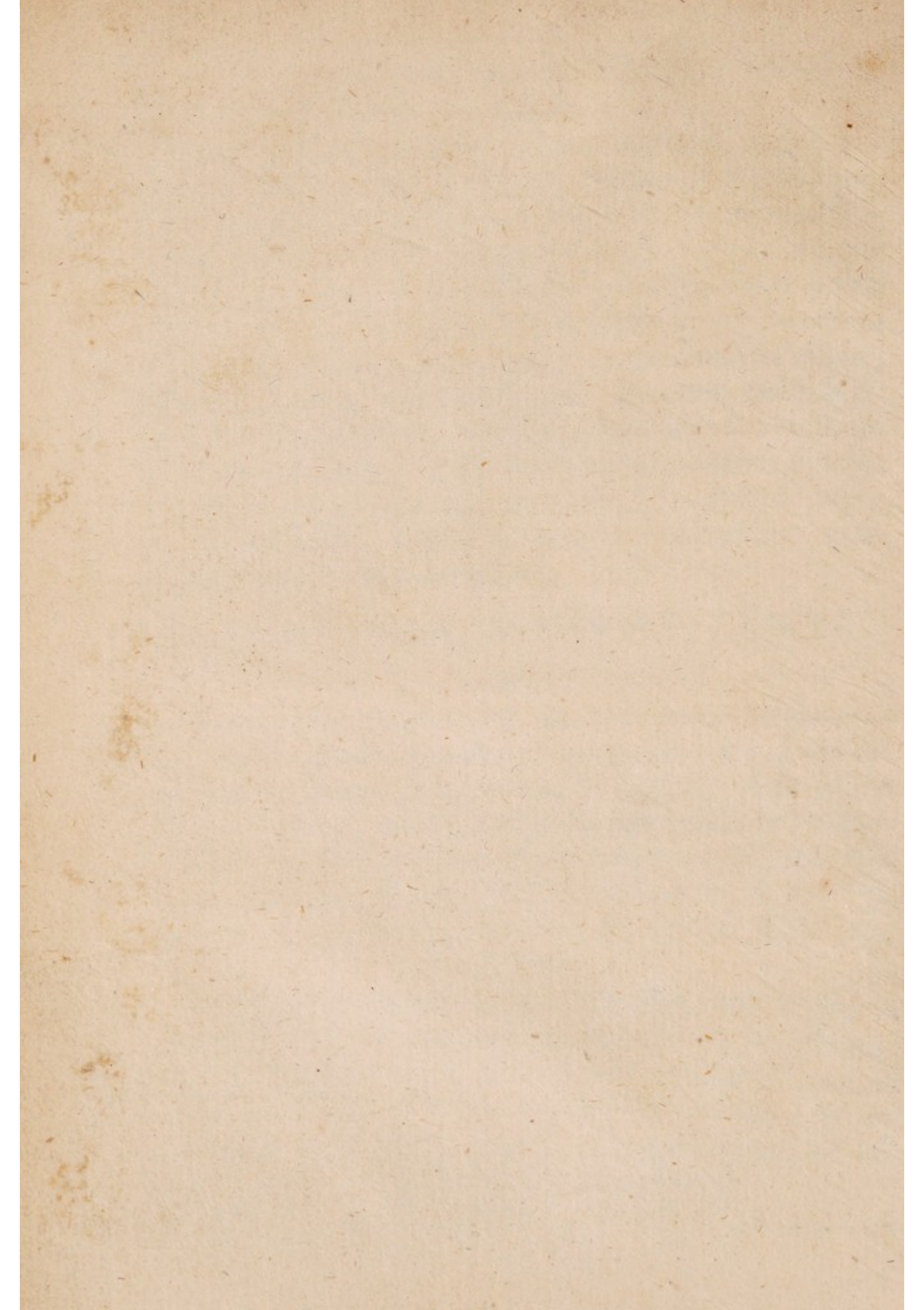
Causæ ergo remotæ hujus Febris sunt quæcunque faciunt ad Bilis cumulationem in primis viis: Constitutio calida & sicca Totius, aut Ventriculi, & præcipue Hepatis, intra vel extra sanitatis limites consistens; Alimentorum calidorum & in bilem sæcundorum multus & diuturnus usus; Vigiliæ; Curæ; Ira; Inedia; Exercitia & labores vehementes; Retentio biliosi humoris evacuari soliti;

Aer

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b3186966x>

sectionem, & permittant Vires, secunda Vena. Neque in eligendo tempore venæsectionis tam respiciendum est ad numerum Paroxyfsmorum, quam ad præfentiam Indicantis & abfentiam Prohibentis. Ideòque & ftatim poft primum Paroxyfsmum poterit inftitui venæfectio. Vires in Tertianâ Nothâ largiorem fanguinis detractioem permittunt, quam in Purâ.

XXIV.

His præmiſſis, præparanda Bilis fyr. acetof. f. oxyfacch. de acetof. citri, de cichor. f. cum aq. & decoct. rad. cich. gram. tarax. endiv. ſcariol. lactuc. &c. in Nothâ addantur fyr. cap. ven. byzant. de fumar. oxym. f. &c. cum aq. vel decoct. rad. fænic. beton. chamæm. abſinth. &c. Præparata eò ducenda quò maxime vergit. Si furſum, excludatur per vomitum iis quæ ſupra propoſuimus: ſi deorſum vergat, commodiſſimè exhibetur Rhab. ʒj. vel ʒjβ in aq. vel decoct. cichor. endiv. vel ſero lactis, cum ſpicæ & ſchoenanthi ʒβ infuſ. add. col. expreſſ. pulp. tamar. &c. In Nothâ Phlegmagoga, vel Melanagoga admifcenda. Poſt purgationes reliquæ humorum per urinas & ſudores evacuandæ. Per urinas eas ſubducent emulſ. ſem. 4. frig. maj. factæ per ſerum lactis vel aq. gram. frag. &c. decoct. rad. gram. aſparag. fænic. cap. ven. abſinth. &c. Diſcutient eas per ſudores aq. hord. acetof. card. bened. ſcabiof. fumar. centaur. min. &c. Poſt has evacuationes, Partes debiles roborandæ, reſiduumque fervoris extinguendum. Aſſumatur ergo conſerv. cichor. viol. acetof cort. citri condit. diamarg. frig. diarrhod. Abb. diatr. ſantal. &c. Foveatur Ventrículus decoct. rof. rubr. menth. abſinth. ſpic. &c. Deinde rigetur ol. abſinth. maſtich. nard. &c. Foveatur Hepar decoct. cich. endiv. tarax. rof. agrim. abſinth. chamæm. &c. Inungatur ung. rof. ſantal. &c.

XXV.

Aer quem inſpirat æger frigidus fit naturâ, vel arte. In Purâ frigidior quam in Nothâ. Cibus fit refrigerans, & hu-

medians, *εὐπεπτι* & *εὐχυμ*, ut Ptisana, juscula ex pull. gallin. & carn. vitul. alterata lactucâ, portul. endiv. acetos. & borrag. & perfusa limonum succo; carnes pull. gall. &c. In Nothâ pro ratione humoris commisti minus sit frigidus cibus, sitque attenuans, & largiùs exhibendus. Potus sit cerevisia tenuis, quæ, si opus sit, idoneis plantis poterit alterari. Tempus eum in Paroxyfmo exhibendi est Status. Alvus respondeat suo officio. Denique cum corporis quiete, animi tranquillitas conjungatur.

de QVOTIDIANA INTERMITTENTE.

XXVI.

Quotidiana Intermittens est, quæ quotidie exacerbatur, orta à vaporibus putridis quotidie ex Pituitâ excrementitiâ in primis viis putrescente elevatis. Causæ ergò remotæ hujus Febris sunt quæcunque faciunt ad Pituitæ cumulationem in primis viis: Constitutio frigida & humida Totius, aut Visceris alicujus, Ventriculi præcipuè, Hepatis, &c. Alimenta frigida & humida; Somnus nimius; Voracitas; Vita deses, aut Exercitia intempestiva; Veneris usus immoderatus; Consuetæ evacuationes pituitosæ suppressæ; Aer frigidus & humidus; &c.

XXVII.

Cognoscitur, si præcesserint illa quæ diximus facere ad Pituitæ congestionem in primis viis: Si invadat Febris nocturno tempore præcipuè, idque cum extremorum tantum Refrigeratione, aut Horrore; si inde calor foràs tardè prorepat isque admotæ manui halituosus primò occurrat instar fumi ex accensis lignis viridibus elevati, manui autem diutius admotæ utcunque mordax appareat, si deinde à calore diffuso non multum angatur æger siti, difficultate respirandi, &c. Adest corporis gravitas, propensio in somnum, sæpe in principio Paroxyfmi Lipothymia, &c. Pulsus tantò minores sunt pulsibus Quartanæ quantò Quartanæ pulsus minores sunt

sunt Tertianæ , &c. Dejectiones per alvum & urinas crudæ sunt , &c. Paroxysmus durat ad horas 18. Hæc cernuntur in Purâ; in Nothâ & ea quæ humorem commistum attestantur.

XXVIII.

Febris hæc non omninò caret periculo , cùm diuturna sit, & quotidie infestet, ideoq; nonnunquam ægrum; labefactatâ Viscerum œconomiâ, in Cachexiam, Hydropé, &c. deducit.

Durat ad dies 40 , 60 , & amplius. Si Initio Paroxysmi accidat vomitus , & in Statu, sudor , brevitatem morbi significat. Cum urinæ post tenues & aqueas redduntur crassiores, turbidæque , & rubræ , expectandus brevi Status.

XXIX.

Pituita ut frigida , indicat calefaciendum esse ; ut humida, ficcandum. Contra-indicat Febris. Ideoque Indicationis potioris major habenda ratio, quæ quidem hîc à causâ sumitur. Ut crassâ , indicat attenuandum ; ut viscida , incidendum & abstergendum. Humor præparatus evacuandus. Pituitæ generatio per dispositionis eam cumulantis sublationem prohibenda. Reliquiæ pituitosæ extirpandæ. XXX.

Ad vias ergò primas evacuandas paretur Clyster ex decoct. bet. mercurial. pariet. flor. chamæm. melilot. summ. aneth. sem. anis. fænic. cartham. furs. add. elect. diacarth. hier. picr. mel. ros. &c. Si ægri natura ferat , utilissimè provocabitur vomitus per succ. aut decoct. raph. sem. atripl. aneth. genist. afar. &c. Lenitiva parentur ex aloe , &c. Venæ sectio rarò in hâc Purâ locum habet. XXXI.

Præparetur deinde materia oxym f. & c. fyr. acetos. byzant. f. & c. de 2. rad. de 5. rad. de hyssop. cum decoct hyssop. beton. agrim. cap. ven. calaminth. &c. incipiendo à mitioribus inde sensim ad valentiora progrediendo. Præparatus humor per Vomitum educetur ijs quæ ante proposuimus : per Alvum diaphæn. agar. troch. diacarth. mechoac. turbitth &c. Et omnino continuandus usus præparantium &

purgantium, donec corpus humorum acervo sufficienter solutum videatur. Per urinas postea reliquiae deturbandae decoct. rad. aper. cic. rubr. &c. Per sudores eas discutient decoct. catd. bened. farsæpar. saffafir. sal. absinth. theriac. &c. & balnea sicca, vel humida ex decoct. herb. calef. & sicc. calaminth. orig. thym. artemis. rorism. deinde post baln. totum corpus, præcipue spina dorsi, fricetur, eaq; ol. irin. costin. &c. inungatur. Deniq; Visceribus, (quæ etiam dum hæc omnia fiunt non negligenda, præcipue ventriculo roborandis studendum. Concinnetur ergo Opiata ex troch. de absinth. cort. citr. condit. aromat. ros. cõserv. anth. syrup. de menth. diatr. piper. &c. Inungantur hypochondria ol. Chamæm. mastich. de nuc. mosch. &c. Applicetur Ventriculo cerat. stomach. empl. de bacc. laur. &c. In Quotidiana Nothâ pro humoris admixti ratione variet curatio.

XXXII.

Contineat se Æger in Aere modicè calido sicco, puro & lucido. Victus satis plenus sit, ut proportionetur morbi longitudini. Sit incidens & attenuans. Condiantur ergo carnes petrosel. chærefol. hyssop. thym. puleg. &c. Potus sit hydrosacch. cinam. conditum, hydromel, vinum oligophorum, &c. Vigiliæ & exercitatio modica, modò vires permittant, magis sunt ex usu quam somnus & otium. Excretiones consuetæ ut procedant; procurandum. Animus ad hilaritatem componendus.

de QVARTANA INTERMITTENTE.

XXXIII.

Quartana Intermittens est, *quæ quarto quoque die exacerbatur, orta à vaporibus putridis quarto quoque die ex Melancholiâ excrementitiâ in primis vijs putrescente elevatis.* Pura fit à sola Melancholia naturali: Notha & à præternaturali, quæ in specie Atra Bilis dicitur; & à naturali Pituitæ aut Bili commista.

XXXIV.

Causæ ergo remotæ Quartanæ Puræ sunt quæcunque faciunt

ciunt ad Melancholiæ cumulationem in primis viis. Constitutio frigida & sicca Totius, aut Ventriculi, Lienis, & Hepatis; Alimenta crassa & fæculenta; Vita tristis, solitaria; Consuetæ evacuationes melancholicæ per hæmorrhoidas, alvum, uterum in mulieribus, &c. suppressæ; &c.

XXXV.

Cognoscitur, si præcesserint illa quæ diximus facere ad melancholiæ in primâ Regione corporis cumulationem: si Paroxysmum statim antecedit frequens oscitatio & pandiculatio; si inde invadat cum molesto Horrore & Refrigeratione, aut etiam Rigore; si deinde calor tardè foras propens non sit æstuosus, sed submissus, mordacior tamen quam in Quotidianâ; &c. Pulsus in hac Febre sunt rarissimi, videturque Arteria quasi ad interiora retracta. Urinæ initio tenues sunt & aqueæ, in progressu crassiores, coloratioreſq; sed in colore & contentis sæpe variantes. Sitis & Vigiliæ ægrum vehementiùs premunt quam in Quotidianâ, mitiùs tamen quam in Tertiana; &c. Paroxysmi sæpius intra 12. horas terminantur; interdum & ad 24. horas extenduntur. Et hæc quidem significant Puram, Notha ex signis Atræ Bilis, & humoris commisti innotescit.

XXXVI.

Quartana Pura ferè periculo caret, modo sit sine gravi visceris alicujus affectu. Liberat ægrum sæpè ab affectibus gravissimis. A Convulsione, ex 70. Aph. l. 5. ab Epilepsiâ, ex l. 1. Epidem.

Durat sæpe non solum ad aliquot menses, sed & annos. Æstiva ut plurimum brevior est Autumnali, præcipuè ea quæ Hyemem attingit, juxtà Aph. 25. l. 2. Notha brevior est Pura.

XXXVII.

Melancholia, cùm frigida & sicca sit, indicat calefaciendum & humectandum. Cùm etiam crassus sit, indicat attenuandum. Præparatus humor evacuandus. Melancholiæ genera-

neratio per dispositionis melancholicæ sublationem prohibenda. Reliquiæ melancholicæ expellendæ.

XXXVIII.

Per Clysterem ergò emollientem, aut medicamentum leniens ore assumptum ex cass. polipod. epithym. diacathol. &c. alvo repurgatâ, si conveniens Indicati materia videatur venæsectio, instituetur ea utilissimè in Basilicâ aut Medianâ sinistrâ, præsertim si detur Anastomosis Vasis brevis cum Diaphragmaticâ sinistrâ, cujus mentionem facit Cl. Riol. Anthrop. l. 2. c. 17. Aperiatur Vena satis amplo foramine, ne sanguis tenuior & serosior tantùm effluat crassiore in venis restibili. Non video quam prærogativam hîc habeat sectio Salvatellæ. At Hæmorrhoides internæ quæ plerumque à ramo Splenico proficiscuntur, cùm melancholicus humor maximè circa Lienem restagnet, cum summo Ægri commodo in hâc Febre aperientur, versus Cocygem & magis introrsum ad Intestinum admovendo hirudines.

XXXIX.

Attenuetur hinc humor initio lenioribus minusque calidis ut syr. de borrag. bugl. de fumar. s. de pomis. &c. cum aq. borrag. bugl. endiv. fumar. &c. Deinde ad fortiora progrediendum, syr. de melis. de fumar. c. de 5. rad. oxym. scillit. &c. Si horum efficaciam eludat humoris crassities, ad medicamenta è chalybe parata, ammoniac. extract. splen. bov. &c. ascendendum. In morbi progressu admixta antiscorbutica sunt ex usu, ne ad malignitatem scorbuticam declinet humor melancholicus. Materia probe præparata evacuetur primò mitioribus purgantibus, syr. de pom. Reg. Sab. de epith. de fol. senn. diacathol. &c. inde deveniendum ad fortiora confect. Hamech. pil. ind. sine quibus. de lap. lazul. oxym. helleb. Geln. &c. Repetantur sæpiùs præparantia & purgantia, cùm humor per crassitiem suam postulet *Trineg. Civ.* Vomitus etiam per intervalla in hâc Febre procuratur utiliter, cum die-

diebus intermissionis, tum in principio Paroxyfmi. Interea nonnunquam à medicamentis aliquandiu defiftere expedit; Ut enim Melancholia, teſte Aretæo, cedit cedentibus medicis, ita & Quartana: adeò ut quandoque optimum fit remedium, nullum adhibere remedium. Refiduo expellendo per urinas & fudores conveniunt ea quæ in Quotidianâ præſcripſimus. Ad viſcera roboranda troch. de abſinth. de eupator. de cappar. diacurc. dialac. &c. utemur. Et quidem in primis Lienis habeatur ratio, iſque internis & externis confortetur, libereturque ab obſtructionibus, quæ in hâc Febre ſunt frequentes. Hac curatione occuremus Quartanæ Puræ; quæ quidem accommodari poterit Nothæ, ſi habeatur ratio humoris commiſti; aut, ſi ſit ab Atrâ Bile, in humoris morbifici præparatione ea uſurpentur quæ Bilis Atræ ferociam compellant, domentque, frigida ſcilicet & humida.

XL.

Aer in quo degit æger, ad calidum & humidum inclinēt. Abſtineat æger à cibis craſſi & tartarei ſucci, carn. ſuil. bubul. præcipuè fumo induratis, leguminibus, &c. Utatur illis qui vim humectandi habent, ſimulque attenuandi, ovis ſorbilibus, pull. gallin. carn. vitul. hædin. quæ condiantur borrag. cappar. &c. Conveniunt & uvæ paſſæ, poma dulcia,* Potus ſit cereviſia probè defæcata, vinum oligophotum &c. **pruna, ptif. hord. &c.* Conducit exercitatio modica; *Ambula,* inquit Palinurus apud Plaut. in Curcul. *id lieni optumūſt.* Alvus ſi ſponte ſuum officium non faciat, glande aut clyſtere ad id ſollicitetur. Fugiendæ denique ſummè Animi perturbationes, iſque demulcendus hilaritate & bonâ ſpe.

F I N I S.

C

Eximia

Eximîâ Virtute, Præclarâ Eruditione Eminentissimo

Iuveni Viro,

ASSVERO REGEMORTERO

Supremâ Medicorum Laureâ

ATHËNIS BATAVORVM

Publicè solemnî ritu insignito,

S. & Honorum Incrementum P.

Væ T E Cupido? Quis stimulat Deus?

Famæ famas quæ suscitât indolem?

Laudum quis ardor? signa verè

Enthea nobilioris auræ.

Quæ tanta Laurûs præmia? Quos Tibi

Polcis Triumphos? O nove flos Opis,

Miracla Naturæ latentis

Euphrosynes benè docte nisi.

Bellator audax, prodiga mens suæ

Vitæ, Triumphî claret honoribus.

Maectans truces Gradivus hostes,

Nomine fit tituloque Victor.

Hebe maritum non nisi post graves

Rerum labores, pulvere bellico,

Et sanguinis rivo madentem,

Auricomâ redimit corollâ.

Ruina Trojæ, Priamidum rogas,

Non ferta Laurûs Æacides gerat,

Hector Phrygum spes ni peremptus

Ludibrium Patriæ perisset.

Sic ille mundi terror & unica

Proles Philippi; Sic Latii metus;

Virtutis ausu tot tropæa

Auspiciis retulère faustis.

T E (credo) nunquam viderat impetu

Ferro tremendum Marspiter hostibus

Instare per cædes, per arma,

Purpuream meruisse palmam.

At hostium T E sanguinis innocens
 Campis Agyeûs distinuit suis,
 Virtus anhelantemque vidit
 Palladijs meruisse castris;
 Dum monstra miles, Barbariæ luem,
 Et otiosæ robur inertiae,
 Inscitiam secli venenum,
 Cum vitio vitiosiore,
 Et spes Vacunæ, vota que Murciae,
 Et si quid usquam Luxus iners parit,
 Fex ejeratrix eruditi
 Germinis, exitialis ævo,
 Victor tropæis exsuperas novis,
 Inmissus Hygiæ penetralibus,
 Aurata decurris per antra,
 Perque lares Opis, & Deorum;
 Hanc Diva mentem Strenua subdidit
 Semper juventæ fida comes Tuæ,
 Quùm T E Virum nosset daturum
 Ingenii documenta grandis;
 Quam profecutus non sine Numine,
 (Minoiden Theseûs veluti Ducem,
 Filo comes; cæcos recessus
 Semiferi penetrat juveni)
 Ad artis & Tu celsa palatia,
 Arcesve degit queis pia Sanitas
 Sic perpenetrasti, sagacis
 Ingenij stimulatæ cæstro.
 En quid labor non efficit improbus!
 Lactata quid non laudis amoribus
 Virtus! quid haustum corde Numen
 Ardet ubi meliore flammâ!
 Tali triumphos Dardanides tulit
 Labore. Tali natus Agenore.
 Sudore multo non veterno
 Nempe Dij bona cuncta vendunt.

Merces laborum quæ venit arduo
Paranda nisu, suavior advenit,
Honus onus mergit tenebris,
Gloria fructibus aucta crescit.

O maeste tanta Laudis adoreâ !
Viroque dignam sumito jam togam,
Umbris tenebras linque : Nox est
Acta Tibi, nitet igne cælum.

Recens salutis Poeoniæ jubar
Audis ; facultas plena Tibi datur

∫ Litare Hospitalitati
Re medicâ, medicoque rore.

Totas Galeni divitias tenes :
T E Coa mens, & T E Cor Apollinis
Ex asse morborum favillas
Et comites, famulosque Lethi

Sic evidenter noscere singula
Scitèque facto tollere pharmaco
Ops erudit, Téque totum
In folio statuit Salutis,

Vt penè ploret Tisiphone Stygis,
Parcæ querantur lanificæ, Charon
Spe falsus in Navi gemiscat,
Antè suam relegens ruinam.

O quos paternum quùm repetes Larem
Plausus feremus ? qualia, quanta tunc,
Docti Parentis docta Proles,
Carmina quùm venies canemus !

Nunc perge scælix quâ graderis viâ,
Tibique Virtus nil sinat invium,
Casus in omnes tuta ductrix,
Præsidiumque futura vitæ.

Nec siste gressum, tende sed altiùs
Ad templa Famæ prospera. Nam Tibi
Hygeia majores spondit
Laudis opes locuplete quæstu.

Gratulab. scribit Auguste Trinovantum

VENCESLAVS CLEMENS, de Lybeo-monte.